டது. அதனால் நமக்குக் கூட சம்பளத்தை அதிகரித்துக்கொண்டு விட்டோம். இந்த நிலையில், அங்கே பயிற்சி பெறுகின்ற மாண வர்களுக்கும் கூடுதலாக உதவித்தொகை கொடுக்க அரசு முன் வருமா?

இரண்டாவதாக, அந்தப் பயிற்சிப் பள்ளியில் படித்தவர் களுக்கு முன்னுரிமை வழங்கி விசைப்படகு வழங்குவது என்றும், ஒவ்வொரு விசைப்படகிலும் இந்தப் பயிற்சிப் பெற்ற ஒருவர் பணி செய்யவேண்டும் என்றும் இருந்தது. தற்போது விசைப் படகு வழங்குவதாகத் தெரியவில்லை. அதற்கும் இப்போது வழி இல்லை......

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பயிற்சியைப் பற்றிய விளக்கம் தேவையில்லை. சுருக்கமாகக் கேள்வியைக் கேளுங்கள்.

திரு. ப. பொன்னுரங்கம் : அந்த டிரெயினிங் எடுத்தவர் களுக்கும் இப்போது வேலை கிடைக்கவில்லை. ஆகவே, மாநில அரசு அல்லது மத்திய அரசு பயிற்சிப் பள்ளிகளில் பயிற்சி பெற்ற மாணவர்கள் இத்தனை சதவிகிதம்பேர் ஒவ்வொரு விசைப்படகிலும் பணியாற்ற வேண்டும் என்கிற உத்தரவை மாநில அரசு போடுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, இதுபற்றிய உத்தரவு இப்போது இருக்கிறதா, இல்லையா என்ற விவரக் குறிப்புகள் இல்லை. ஆனால் இது பற்றி நான் முதலிலே சொன்னேன். அது ஆராயப்படும்.

திரு. தி. கா. நல்லப்பன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மீனளப்பயிற்சிக்கு எந்த வகுப்பு வரை படித்து இருக்க வேண்டும்? இந்தப் பயிற்சிக்கு ஜாதி வித்தியாசம் இல்லாமல் மாணவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : இந்தப் பயிற்சிக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்படும் மாணவர்கள் 18 வயதுக்கு மேல் 35 வயதிற்குள் இருக்கவேண்டும். தமிழ் எழுதப் படிக்கத் தெரிந்து இருக்க வேண்டும்.

சர்க்கரை விற்பனை.

*வினா எண் 23—திரு. இரா. தாமரைக்கனி : மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

கள்ள மார்க்கட்டில் சர்க்கரை அதிக விலைக்கு விற்பதைத் தடுக்க என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : லெவி சர்க்கரையின் சில்லரை விலை கிலோ ஒன்று ரூ. 3·50 என நிர்ண யிக்கப்பட்டு தமிழ் நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம்,

கூட்டுறவுத்துறை ஆகியவற்றைச் சார்ந்த கடைகள் மூலமாக மட்டுமே குடும்ப அட்டைகளின்பேரில் வினியோகிக்கப்பட்டு வருகிறது. இச்சர்க்கரை கள்ள மார்க்கட்டில் விற்கப்படுவதற்கான சாத்தியக்கூறுகள் இல்லை.

1—9—1980-க்கு முன் வெளிச்சந்தை சர்க்கரைக்கு விலை நிர்ணயம் செய்யப்படவில்லை. வியாபாரிகள் அச்சர்க்கரையை அவர்கள் விரும்பிய விலையில் விற்றுக்கொள்ளலாம். எனவே இதனை கள்ளச்சந்தையில் விற்பது என்ற நிலைக்கே இடமில்லை. ஆனால் 1—9—1980 முதல் வெளிச்சந்தை சர்க்கரை பூராவையும் அரசே வாங்கி அதை தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம், கூட்டுறவுத்துறை ஆகியவற்றைச் சேர்ந்த கடைகள் மூலமாக கிலோ ரூ. 6·00 வீதம் விற்கப்பட்டு வந்தது. தற்போது கிலோ ஒன்றுக்கு ரூ. 6·50 வீதம் விற்கப்படுகிறது.

திரு. இரா. தாமரைக்கனி : மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பொதுமக்களுக்கு வீட்டுக்கு ஒரு அட்டை கொடுக்கிறார்கள். அந்தக் கார்டை மக்கள் அடகு வைத்து விடுகிறார்கள். அல்லது ஜீனி வாங்கி விற்று விடுகிறார்கள். இப்படி பொதுமக்களே தவறு செய்வதால் ஜீனி விலை அதிகரித்துக் கொண்டே போகிறது. அது மட்டுமல்லாமல் கார்ட் இல்லை என்று சொல்லி ** ** கேட்கிறார்கள். அவர்களும் ஏழைகளுக்கு உதவி செய்வதாக நினைத்துக்கொண்டு புதிய கார்ட் கொடுக்க சிபார்சு செய்கிறார்கள். இதனால் போலிக்கார்டுகள் தயாரிக்கும் நிலைமை ஏற்படுகிறது. . . . . (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொல்கிற குற்றச்சாட்டுகளை வெளியே பொதுக் கூட்டத்தில் சொல்லிக் கொள்ளுங்கள். அவர் சொன்ன ** என்ற வார்த்தையை அவைக்குறிப்பில் இருந்து நீக்கிவிட ஆணையிடுகிறேன். குற்றச்சாட்டின்றி கேள்வி கேளுங்கள்.

திரு. இரா. தாமரைக்கனி : இந்தப் போலிக் கார்ட்டுகளைத் தடுப்பதற்கு அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, போலி கார்ட்டுகளைக் கண்டுபிடிப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று மேற்பார்வையிடுகின்ற அதிகாரிகள் அறிவுறுத்தப்பட்டு இருக்கிறார்கள். மேலும், யாராவது 10 அல்லது 15 கார்டுகள் மொத்தமாகக் கொண்டு வந்தால், அந்தக் கார்ட்டுகள் முழுவதையும் பறிமுதல் செய்து வைத்துக்கொள்ளலாம் என்றும்

**மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

உத்தரவு போட்டு இருக்கிறோம். இருந்தாலும் பொது மக்களின் ஒத்துழைப்பு இருந்தால்தான் இதைச் சிறப்பாகச் செய்ய முடியும். பெரும் பெரும் நகரங்களில் போலிக் கார்டுகள் பெறுவதற்கான நிலைமைகள் இருப்பதைக் கண்டு பிடிப்பதற்கான முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. கார்டுகள் வழங்கி நீண்ட காலம் ஆகிவிட்டபடியால், புதிதாக மறுபடியும் சென்ஸஸ் எடுக்கப்பட்டு, அதன் பிறகு எல்லோருக்கும் புதிய கார்டுகள் வழங்கப்படலாமா என்பதைப் பற்றியும் அரசு உத்தேசித்துக் கொண்டு வருகிறது.

[முற்பகல் 9-20]

திரு. இரா. தாமரைக்கனி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, பல சின்ன அதிகாரிகளும், ஊரிலே உள்ள பெரிய பிரமுகர்களும் கார்டு இல்லாமலே 20 கிலோ 30 கிலோ என்ற அளவிலே வாங்கிக் கொண்டு சென்று விடுவதால் ஏழைகளுக்கு சீனி கிடைக்காத நிலை ஏற்படுகின்றது. இதைப் போக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, அப்படிப்பட்ட குறைபாடு எந்தெந்த கூட்டுறவுக் கடைகளிலே இருக்கின்றது என்பதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால் அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கும்.

திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம் : தலைவரவர்களே, திரு. தாமரைக்கனி அவர்கள் சொல்வதுபோல கார்டுகள் இல்லாமல் பலர் வாங்கிச் செல்வதைத் தடுக்கின்ற வகையில் குடும்பங்களில் திருமணங்கள் போன்ற விசேஷ நாட்களுக்கென்றும், ஓட்டல்களுக்கென்றும் தனியாக கன்ட்ரோல் விலையில் சர்க்கரை வழங்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா ? அதற்காக பிரத்தியேக பெர்மிட் வழங்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, கார்டுகள் மூலமாக வழங்கப்படுகின்ற சர்க்கரையைப் பொறுத்த வரையில் கிலோ 3 ரூபாய் 50 காசு என்ற அளவில் விற்கப்படுகின்றது. ஆனால் வெளிச் சந்தையிலே 8 ரூபாய், 9 ரூபாய் என்று விற்கின்ற நிலையிலே கூட நாம் திருமணம் போன்ற விசேஷங்களுக்கென்றும் ரூ. 6·50 என்ற அளவிலே தான் விற்கிறோம். ஆனால் குறிப்பிட்ட சந்தர்ப்பங்களை வைத்து அவர்கள் விண்ணப்பித்தால் அவர்களுடைய தன்மை அறிந்து அவ்வப்போது வழங்கப்படுகின்றது.

திரு. ஆர். தியாகராசன் : தலைவரவர்களே, கிராம கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலம் விற்கப்படுகின்ற சர்க்கரை சரியாக வழங்கப்படுவதில்லை. அதற்குக் காரணம் சர்க்கரை வாங்குபவர்கள் வேலைக்கு சென்றுவிட்ட பிறகு கடைகளைத் திறந்து

1981 ஜனவரி 24]

வைத்துக் கொண்டு வினியோகிக்கப்படுவதுதான். அவர்களுடைய ஓய்வு நேரத்திலே சர்க்கரை வழங்கப்படுவதில்லை. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் சர்க்கரை வினியோகிப்பது ......

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கேள்வி சுருக்கமாக இருக்க வேண்டும்.

திரு. ஆர். திவாகராசன் : சர்க்கரை சரியாக வினியோகிக்கப் படாததன் காரணத்தால் நாங்கள் அது குறித்து கேட்டதற்கு இந்த அதிகாரம் உங்களுக்கு இல்லை சிவில் சப்ளை அதிகாரிதான் இதைக் கேட்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். இந்த நிலையில் நாங்கள் குறிப்பிட்ட கேஸை ரிஜிஸ்டர் செய்யாமல் விட்டு விட்ட நிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. ஆகவே இந்த மாதிரி நிலைகளைத் தவிர்ப்பதற்கு நாமே ஒரு சர்வ கட்சி கமிட்டி அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது வேண்டுகோள்தான். கேள்வி இல்லை.

திரு. ஏ. சி. சண்முகம் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, தமிழகத்தின் கூட்டுறவு ஆலைகளில் எவ்வளவு டன் சர்க்கரை உற்பத்தி ஆகின்றது? அதில் எவ்வளவு டன் வெளி மாநிலத்திற்குச் செல்கிறது?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, அந்தக் கணக்குகள் எல்லாம் நம்மிடத்திலே இருக்காது. ஆனால் மத்திய அரசு மாதம் ஒன்றுக்கு நமக்கு ஒதுக்குகின்ற சர்க்கரை 19,790 டன் என்ற கணக்குத்தான் இருக்கின்றது. மேலும் எந்தெந்த நிலையிலே எந்தெந்த ஆலைகளிலிருந்து சர்க்கரை வாங்கிக்கொள்ள வேண்டும் என்று மத்திய அரசினர் ஆணையிடுகிறார்களோ அந்தந்த ஆலைகளிலே போய் நாம் சர்க்கரையை எடுக்க வேண்டி இருக்கின்றது.

திரு. எம். ஆறுமுகம் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, தற்போதைய சர்க்கரை வினியோக முறையின் மூலம் கிராமங்களில் இருக்கக்கூடிய ஏழை மக்களுக்கு சர்க்கரை கிடைக்காத காரணத்தால் மிகுந்த சிரமம் ஏற்படுகின்றது. ஆகவே இந்த நிலையைப் போக்க மூன்று கிராமங்களுக்கு உட்பட்ட அளவில் சர்க்கரை வினியோகிக்கக்கூடிய திட்டத்தை ஏற்படுத்த அரசுக்கு உத்தேசம் உண்டா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, சில இடங்களிலே நியாய விலைக் கடைகளை ஏற்படுத்தி அவற்றின் மூலமாக சர்க்கரை வழங்கி வருகின்றோம். வேறு சில இடங்களில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாக வழங்கி

வருகிறோம். எந்தெந்த இடங்களுக்கு எவ்வளவு எவ்வளவு தேவை என்பது நியாய விலைக் கடைகள் அமைக்கும்போது கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றது. மேலும் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாக மக்களுக்கு மிக எளிதாக சர்க்கரை கிடைப்பதற்குரிய வசதிகளும் செய்யப்படுகின்றது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறியபடி இருக்கின்ற நிலைகளை ஆராய்ந்து நியாய விலைக் கடைகளை ஏற்படுத்துவதற்கு இயலுமா என்பது பற்றி ஆராயலாம் அல்லது கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மற்றும் கடைகளை ஆங்காங்கே வைப்பதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபடலாம்.

முத்தரையர் வகுப்பு.

*வினா எண் 24—திரு. மெ. ஆண்டி அம்பலம் : மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) முத்துராஜா, முத்திரியர், அம்பலக்காரர், வலையர், முதலான பல்வேறு வழங்கு பெயர்களில் உள்ளவர்களை ''முத்தரையர்'' என ஒரே இனமாக அறிவிக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கை அரசிடம் விடப்பட்டுள்ளதா ?

(ஆ) ஆம் எனில், அதன் மேல் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் :

(அ) முத்துராஜா, முத்திரியர், அம்பலக்காரர், வலையர் முதலான பல்வேறு வகுப்பு பெயர்களில் உள்ளவர்களை ''முத்தரையர்'' என ஒரே இனமாக அறிவிக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கை அரசிடம் விடப்பட்டது.

(ஆ) மேற்கண்ட கோரிக்கை அரசால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை.

திரு. மெ. ஆண்டி அம்பலம் : தலைவர் அவர்களே, இந்த முத்தரையர் இனத்தைப் பற்றி இன்னும் சொல்லப் போனால், 18 பிரிவுகளில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த சமுதாயத்தினரை ஒரே பிரிவினராக ஆக்க வேண்டும் என்ற நோக்கம் அரசிடம் இல்லை என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அந்தப் பிரிவினர் குறிப்பாக ஷெட்யூல்ட் வகுப்பினரைப் போன்று மோசமான நிலையில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை ஒரே வகுப்பினராக ஆக்க அரசு மறுபரிசிலனை ஏதாவது செய்ய உள்ளதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே பல்வேறு பெயர்களை குறிப்பிட்டு, அவர்களை எல்லாம் ஒரே வகுப்பினராகக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அதிலே விரிவாக சொல்ல வேண்